

☐ Филем һәм гәмәл

ЙӘШӘҮ КҮРКЕ - ЙӘР МЕНӘН

Гүзәл СИТДИКОВА

**Ярап торорға кәләш алмайзар
Ғайлә короусы егет түбәндөгә
бурыстарзы үтөй тип һанала:**

- ғәләм, Аллаһы Тәғәлә алдын-
да - ергә яралтылған һәр йән
эйәһе үз затын дауам итергә ты-
рыша, был - кешәлек затын
һахлау бурысы;

- милләт, ханбабалар алдында
- улар токомон дауам итеү буры-
сы;

- үзе алдында - нәселен кал-
дырыу, тәбиғи теләктәрөн
көнәғәтләндергәндә яман сир-
сорға юлығыузан һакланып,
сәләмәт током калдырыу бурысы;

- катыны алдында - үз нәселен
дауам итергә тейешле кеше була-
рак, уға карата динәбәз һәм
донъяуи канундар кушканды үтәү
бурысы;

- балаһы алдында - һәр яклап
курсыуға алып, уны лайыклы
шәхес итеп үстәреү бурысы;

- Ғайлә-никах мәсәләләрендә
йола, ғәзәт канундары түбәндөгә
мәкәлдәрҙә һакланып калған һәм
якынса ошондай шарттарзы үз
эсенә ала:

**1. Кәләш якындан булырға
тейеш түгел:**

Алыстан ат алма, якындан кыз
алма.

Ат һәм кыз образы юкка ғына
параллель итеп бирелмәй - ат яңы
хужаларға эйәләшә алмай кайтып
көтөүсән, алыстан алһаң, артынан
йөрөй-йөрөй хәләң калмасы. Йәш
килен дә, ата-әсәһе аҡын булғас,
һағынһа ла, берәй нәмәгә үлкәлә-
һә лә, тыуған йорто яғына карап
кына тороусан. Юкка-барға
көйһөзләнеп, кайта һалып бар-
маһын, артык-борток һүз ташыл-
маһын өсөн дә кызыңҡ алыстаны-
рак булыуы ғайләнеңк тото-
роклоғона йоғонто яһаған,
әлбиттә.

Алыстан кыз алһаң, қосак-
қосак бүләк килер, якындан кыз
алһаң, қосак-қосак ғәйбәт килер.

Был мәкәлдәрҙән күренеүенсә,
алыстан кыз алыу бер нисә
максатка ярашлы: йәш ғайләгә
туған-тыумаса артык йоғонто яһай
алмаһын, килен иренең туғандарын
араһында күнөп йәшәп китһен,
қозалар араһында йәмһөзләнешәү
булмаһын. Йәнә бер мөһим сәбәп
- нәсәлдән килгән ауырыуларзы
искәртеү булған. Тап шул максат-
та хатта бер ауылдан килен
төшөргән осрақта ла ете быуын
алышыныуы шарт итеп куйылған:
Кыз бауыры ете быуындан алма-
шына, тигән халык мәғәлә лә ошо
хакта. Әйткәндәй, башка бик күп
төрки халыктарҙа экзогамия тип
аталған был күренеш улай үк киң
таралмаған. Мәсәлән, төрөктәр,
әзербайжандар, үзбәктәр араһын-
да хатта ике туғандарзы өйләнде-
реүзе қулайырақ та һанағандар -
мөлкәт ситкә китмәй.

Шулай үк ил ағаларының халықтың киләсәген хәстәрләүе лә сағылалыр был йолала - халкыбыз төрлө сығышлы ырыуларҙан да ойшоқан - бына уларзы бер кан, бер милләт итеү максатынан сығып та ярайһы кәтғи тотолған-дыр был йола.

**2. Мөмкин тиклем иртә өйлә-
ндерәү мәғкул һаналып, хатта
сәңгәлдәктән үк қолақ төшлөтөп,
йөрәшөү, “һырға туйы” үткәрәү
йоланы йәшәп килгән. Ишәк туйы
- иллелә, тип ғайлә қорорға
ашыкмаған егеттәрҙән қөлгәндәр,
исәрерәк һанағандар. Өйләнмә-
гәндән аҡыл һорама тигәндәрә лә
бындайзарзы алыот һанағанға
дәлил. Иртә өйләнгән үкөнмәс.**

Кыз баланы иһә тағы ла тизерәк эйәһенә тапшырыу хәс-тәрән күргәндәр, инйәр-қатай-зарҙа көйәнтөлөгәндә бизрәһе ергә теймәслек булһа, кызы кәйәүгә бирергә мөмкин тигәндә иштергә тура килгәнә бар. Ултырып қалыуынан қурқып, ғәзәттә 16-17 йәштә, ә кайһы бер осрақтарҙа хатта иртәрәк тә кыз-зарын һоратқан ергә биреп ебәрәүзе хуп күргәндәр, йот йылдары ғайләләгә артык тамақтан қотолорға тырышыу за күзәтелгән. 18 йәштәрҙә кыз бала кәйәүгә сыкмағандар рәтенә инә лә баш-

лаған. Ә ултырған кызға өн эйәләй.

Безҙең яқтағы бер ауылда қар-тайғанса тигеҙ ғүмер итеп, бала-лар-өйәндәр үстәрәп, тормош төмөн белеп, татыу йәшәгән әбей менән бабайзы аңын-тоңон белмәс, танаузарына ес кәрмәс әлек үк никахлағандар за, улар шул вақыттарын кеткелдәп келә-келә искә алып булғандыр. Ауыр замандар бит инде: икеһенә бер ястык, бер иске юрған биреп, башка сығарғандар. Йылы тор-маған өйҙә кис һайын шул юрғанға талашып, һуғышып ятып йоклай торғайнык, тип хәтерләр булған қарттар.

Донъя көтә белеүенән кызың йәш булыуы мөһимәрәк һаналыуы түбәндөгә әйтемдән асык күренә:

Менгән атың - ақбуз, һөйгән йәрәң - йәш кыз.

Ир кешенең физик сәләмәтлөгә (ә өнси көүәт бының төп күрһәткесе тип күрелгән) кул көсә зур әһәмиәткә эйә булған дәүәрҙә юғары баһаланған һәм көс-көүәт һакланһын өсөн түшәк яңыртуу фәйзалы тип исәпләнгән (бер нисә катынға өйләнәү күренешенең бер сәбәбе).

Йәш кыз алыу йәшәртә.

Йәш кайыңға төрөлөп қарт кайын қырк йыл йәшәгән.

Ултырып қалыу кыз бала өсөн оло фажигәгә әүерелгәнлектән, артык һайлануы өнәлмәй:

Кызың булһа ирҙә булһын, ирҙә булмаһа гүрҙә булһын.

Қарт кыз ир һайламаһа, үлгән кешә ер һайламаһа мәкәлә қарт кыз менән үлгән кешенә хатта бер рәткә куйып, ата-әсәнә лә, уларзың буй еткергән балаһын да ашығырға мәжбүр итә, қәтғи сикләй.

Кызы ирекһезләп кәйәүгә биреү күренешә булһа ла шәриғәт, динәбәз тарафынан был тыйылған, юкқамы ни, мулла никахқа ризалык тураһында һораузы иң беренсә кызға биргән. Әмма ата-әсә, күрәүебәзсә, қәтғи сиктаргә куйылыу сәбәплә, йә балаһының етеш йәшәүен кайғыртып, йә башка сәбәптәр менән (әйтәйек, қозаларзың социаль статусы ниндәйҙер өстөнлөктәр бирә) кыздарын ризалыкһыз кәйәүгә биреү фольклорҙа ла, әзәбиәттә лә һынланыш тапқан.

Шәриғәт буйынса 10 йәш-тәрҙән үк, икенсел өнси билдәләр күренә башлау менән, кешә бәлиғ була тип һаналыу сәбәплә, кыз-зарға хатта шул мөләнән үк никахқа инеү мөмкинлөгә бирелгән. Хәзәргә медицина күзлегенән был бик иртә, кыз бала ла, ир бала ла ғәйлә көтөгүә әзерлекһез, организмдары нығынып өлгөрмәй тип исбатлана. Әмма егерменсә быуат урталарына тиклем кешенең үтә қысқа ғүмерлә булыуын исәпкә алһаң, зат-ырыуынды дауам итеү өсөн иртәрәк өйләнәү фарызлығына инанаһың.

Иртә өйләнгән - улынан-кызынан кинәнгән.

3. Үрҙә әйтелгәндәрҙән үк күренеүенсә, туғанлашыр яқтың нәсәл-нәсәбе ниндәй булыуына бик зур әһәмиәт бирелгән:

Алма ағасынан алыс төшмәй. Атаһынан күргән - үк юнған, әсәһенән күргән - тун бескән. Үсәкта алма үсмәй.

Атын алма, затын ал (быныһы бвйлығына қарағанда аҡшы заттан булыуы мөһимәрәк тигән қарашты сағылдыра).

Атайһызы кәйәү итмә, инәйһеззе килен итмә. алмағаста алма бешә, дегәнәктә - дегәнәк.

Кәләш һайлауға үтә лә яаулы қараузары хатта мөмкин булған һәр кемдән кыз тураһында мәғлүмәт алырға тырышыузарынан, қәңәш-төңәшһез эш итмәүҙә-ренән асык күренә.

Ат алһаң - ауылың менән, кыз алһаң, ырыуың менән қәңәшләш.

Ярап торорға өй һалма, ярап торорға бисә алма.

Дегәнәк араһында үскән сәскәнән һаклан. Был осрақта ла күзең төшкән кызың ниндәй ғәйләнән булыуын истә тотоу қәрәклегә кисәтелә. Үзе сәскәләй булһа ла, нәсәл-нәсәбенәң йүнһез булыуы бәхәтһезлеккә килтерәүе ихтимал.

Күзең менән һайлама, қолағың менән һайла.

Кызың хатта кем менән дуслашыуы ла исәпкә алынған:

Кызың кемлегә кемәйенән (әхирәтенән) билгелә.

4. Туғанлашыр яқтың социаль статусы бер самарак булыуы якшы:

Қаз менән қаз, өйрәк менән өйрәк. Тибешеп ятһа ла тинең булһын. Юрғаһына күрә дугаһы. Буйың етмәгәнгә үрелмә.

Йәнә бер үзенсәлеккә игтибар итәйек - Кызыңды үзендән түбә-нәрәккә бир, килендә үзендән юғарырақтан ал. был мәкәлә кыз баланың егеттән түбәнәрәк басқыста тороуы төсмөрләнә. Ул үзен ире менән тиң итеп тойһон өсөн социаль статусы түбәнәрәк ғәйләгә төшөүе қулайырақ булған. Икенсенән, кәйәү яғы үзенән абруйлырақ кешеләр менән туғанлашып, йәмғиәттә тотқан басқыстан күтәреләүзе лә кайғыртқан.

Әмма был барыбер зә егеттең шәхси сифаттарына талапты қәметмәгән, сөнки Ыныһың эт муйынында қәзерә юк, йәғни һа-сар ир қулында якшы катындың қәзерә юк.

Кыз яғы ғәйләһенәң юғарырақ басқыста тороуына өстәнләк бирелһә лә матди хәлдә артык айыр-ма булмауы хәйерлә:

Бай менән қоза булһаң, назла-нып мазанды алып, ярлы менән қоза булһаң, теләнәп мазанды алып.

Бында, тәү қарамаққа, нин-дәйҙер қаппа-қаршылык бар көүәк. Ләкин, тарихтан белеүе-бәзсә, кешенең йәмғиәттә яу-лаған дәрәжәһе һәр сақта ла уның матди хәленә ярашлы булмаған. Әйтәйек, саузәгәрҙәр алған табыштарына қарап гиль-дияларға бүленгән. Комедия-ларҙа йыш қына тап бына улар қатламының хәйерселеккә төшкән дворяндар менән туған-лашырға тырышыуы һүрәтләнә. Күнселектә ауыл ерендә йәшәгән башқорт халқында социаль традиция улай үк қисқән булмаһа ла, руханизар, саузәгәрҙәр, мөғәл-лимдар, төрлә қәсәп менән шөғөлләнәүсәләр, алпауыттар һ.б. йәмғиәттә төрлә социаль басқыста торған. Ақһөйәктәр һәм қара халык төшөнсәһә, йәғни синфи бүленеш, әле кайһы бер ғәлимдар инқар итеп маташаһа ла, башқорт халқы өсөн дә ят булмаған. Үзенән күпкә юғарыраққа ынтылыу, максатына өлгәшкән хәлдә, ярлы балаһы өсөн дә әллә ни отошло түгел.

Қалак тоһа, хан кызының қулы қабара.

“Йәшлек” гәзитендә басылған, қөләмәскә әүерелгән бер қызык хәлдә тулыһына килтерәм (2002 йыл, 12 февраль). Уны Әбйәлил районының Атаузы ауылынан Рәшит Ямалетдинов тигән ағай язып ебөргән. Әмма шуға окшаш хәлдәр тураһында электән һәр якта үзенсәләтеп ниндәйҙер қызықтар һөйләйҙәр.

“Башқорттар әлек өйләнде-реүзе йәштәрҙән һорап та тор-маған. Хәзәр генә егет менән кыз осрашып танышып, бер-берәһе менән вәғәзәләшкәс, әллә күпмә мәшәкәттәр тыузырып, ақса түз-зырып, туй үткөрәләр зә, күп тә үтмәй, холқобоз тура килмәнә, тип айырылышып та қуялар.

Безҙең ауылда матур итеп бик күп бала үстәрәп, бүтәндәргә өлгә булып 60 йылдан ашыуырақ бергә йәшәгән оло ғәйлә бар ине, хәзәр мәрхүмдәр инде, ожамақтың түрендә булһын рухтары уларзың. “Озақ һәм татыу йәшәүебезҙең сәре ул, уландар, мин инәйегеҙзе ыштанһыҙ көйөнсә барып алыуҙа”, - тип һөйләр ине олатай.

Ә хәл былай булған. Иртәгә кил-лен әйттерәргә китәйек тип әзерләнәп йөрөгәндә, кискәһән егеттең кәйәп йөрөгән киндер ыш-танын систерәп йыуып куйғандар, алмаһы булмағас, икенсенә кәймәгән, ә озон күлдәк итәгә менән оят ерҙәрән қаппап торған.

Иртәгәһән ашығып сығып киткәндә егеттең ыштанһыз иканән һизәүсә булмаған тик 30-40 сақрым ер үтеп, ат ашатырға, тамак ялғарға туктағас қына ыш-

тан онотолоп қалғанын белгәндәр (Егет тигәнәң дә ыштан кәйәп йөрөргә әле бик ғәзәтләнәп тә өлгөрмәгән малай булғандыр ин-де. - Авт.). Нишләһәндәр инде, кире боролоп тормағандар, барып килән әйттерәп, никахын укытып, уларзы қушып кайтқандар.

“Өйләнгәндә ыштан булмаһа ла ярай ул, уландар, әгәр үзең их-лас булһаң”, - тиер ине олатай, шаяртып”.

5. Қаз менән қаз, өйрәк менән өйрәк мәкәлә шулай үк өйлә-нәүсәләрҙең бер милләттән, диндән булыуы қулайырақ тигән фекерҙә сағылдыра:

Һәмһез һыйыр үз көтөүән та-нымас.

Қамышты үз күләңдән ал, қәләште үз илендән (йәғни үз ди-нендән, милләтендән) ал.

Дәһрилек осоронда дингә бәйлә мәкәлдәрҙең фәкәт ашлауға қоролғандары ғына язып алыныу сәбәплә, без был осрақта тик шәриғәт канундарын ғына күзҙә тотә алабыз. Хатта диндәш, бер үк тиерлек теллә булыуға қарамастан, татарзар менән ни-кахлашыу XIX быуат ахырында ла һирәк осраған. Килмешәктәргә ер башка ырындан бирелгән, һис юғы ауыл ситендә урынлашып, улар рәүешлә йәшәгәндәр.

6. Борон кем менән туғанла-шыу мәсәләһән ололар ғына хәл иткән тигән фекер нығынған, әммә әйтәм-мәкәлдәр хис-ғишық шулай үк исәпкә алынғанын асық күрһәтә:

Көсләп асқан күзҙең нуры юк. Мәхәббәт өсөн йән физа.

Һөйгән йәр - һөйгәңә елегә.

Мәхәббәт тамук утынан ете өлөш артык булып, ти. Мәхәббәт таш ярзырта.

Ике күңел бер булһа, сүплек башы гөл булып.

Әмма артык тойғоға биреләү зә өнәлмәй, бының хатаға килте-реү ихтималлығы кисәтелә:

Ғишык кешенә диуана итә.

Ғишык тотқан - күзһез.

Мәхәббәт төшкә қарамай, эшкә қарай (матурлыкқа қызма, уңғанды эзлә мөғәнәһәндә).

Алма үзең һөйгәндә - алда-нырһың, ал үзеңдә һөйгәндә - қыуанырһың.

Нык һөйә тип һөйөнмә, уртаса һөйә тип көйөнмә, сөнки үтә қызыл тиз уңа.

Тимәк, йәштәр бөтөнләй үк бер-берәһән белмәй-күрмәй өйләнешмәгән. Егет менән кыз йәшертән генә осраша ла алған, тик қайҙа ти ул хәзәргә һымак кешә алдында қосақлашыу, үбәшәү: кешегә һисендә белдерәү - зур әзәһнәзлек: Йөрәк серең йөрәктә калһын.

Осрашыуға йәштәр ябай ғына булһа ла бүләктәр менән килеп, бер-берәһенәң күңелән үстәрәп, вәғәзәләшәү билдәләре тапшырар булған. Иң йыш бирелгән йәдкәр - қыз үз қулы менән сиккән, һөйгәнәненң исеме һағышланған қулыяулық. Егет исемләп йәзөк-балдақтар кейзәргән, шуғалыр за тағамдарзың күбеһә Қулымдағы йәзөгәмдән исемдәрә фәләнкәй рәүешлә башлана. Хат бирешәү, укый-яза серләлек йәштәрҙә тағы ла нығырақ тартылдыра, уй-тойғоларзың йәшертән булыуы мөхәббәттәрән көсәйтә. Тыйылғанлык шарттарында ғына Ләйлә-Мәжнүн ғишқы тыуыуы мөмкиндер ул.

Көслә зат осрашыуға хушбуй, еслә май, еслә һабын, яулык көүәк бүләктәр тотоп килһә, кыззар қул әшенә, аш-һыуға осталығын да күрһәтергә йайын таба: фольклорҙа исемлә қулыяулықтан тыш мамык бирсәткә, шарф, бауырһақ һ.б. телгә алына. Тағы қөләмәс искә төшә.

Бер сибәркәй тырышып-тыры-шып бауырһақ бешергән дә, еге-тенә төйөнсөк әзерләп, өй сарлағына йыйып қуйған, ти. Кәһәр һукмағыры, был эште қустылары һизәп қала бит: менәп ашайзар за, урынына қәзә-һарык “йомор-сактарың” төйнәп қуялар.

Аңын-тоңон һизмәгән мескән кыз осрашыуза, билдәлә, уңайһыз хәлгә қала. Унда ла әлегә етешһез тормош, Аптырашынан:

- Өс күкәймә, күбек майым

әрәм булды, Хозайым, - тип уф-танды, ти. Оялсанлык кыз балаға һөйкөмлөлөк өстәһә лә, егет кешә өсөн артык якшы сифат исәп-ләнмәй:

Оялсан егет йәрһез қалыр. Қош аяғынан, кыз ирененән эләгер мәкәлә инде - эротик тәрбиә миғалы. Ул ир затын нисек максатка өлгәшөргә өйрәтһә. кызың кисәтә, ә Ирең булмастайға иренендә бирмә тигән мәкәл төүгәһән тағы көсәйтә төшә.

Кызы қаратыу ысулын да өйрәтә мәкәлдәр. Қошто ем менән алдайзар (йәғни бүләккә йомарт булырға қәрәк). Қошона күрә тозағы, йәки, Асқыс ярамаһ йөзәк юк тигән мәкәлдәр иһә егет кешәнән психолог булыузы, телгә маһирлықты ла талап итә. Тик, тағы бер қөләмәстән күренеүенсә, мөхәббәт кайһы сак матур һүззәр менән әүрәтәүгә лә қарамай икән. Ауылда бик кирегә бөткән егет булған. Бына ул да өйләнәр йәшкә өткән, бер күзәлкәйгә күзә төшөп, яр буйына осрашыуға сақырған, ти. Кыз назлықай ғына Таһир-Зөһрәләр, Ләйлә-Мәжнүндәр тураһында дастандар ғына укып үскән, егеттән бөзрә-бөзрә ғишык һүззәрә көтә икән дә, тегеһә хатта ябайзарын да әйтә белмәй һәрәйәп басып тора, сөнки гел әйтелгәндә киреһән генә қабат-лап өйрәнгән. Шунан һылыуқай түзмәгән, күккә қарап:

- Күктә йондоззар йымылда-а-ай, - тип әйтеп қуйған булған.

Быныһы шуны ғына көтөп торғандай, яуаплай һалған:

- Йымылдаһа ни!

Ғәжәпләнгән сибәркәй ахыры һүззе икенсегә бора:

- Йылға қайһылай матур аға.

- Ақһа ни!

Тамаң аптырашқа төшкән кыз, артабан ни тиергә лә белмәй торғас, тура ярып һорау бирә:

- Ниңә сақырзың һуң, ярат-майһыңмы ни?

- Яратһа ни, - тип яуапланы, ти, тегә арқыры, һөйгәнәненң битенән үбеп. Күп тә үтмәй гөрләтеп туй яһап та ташланылар, ти, бы-лар.

7. Артык нык һайлануы, талап-ты сикһез зурзан қуйыу якшыға килтермәй: Күп һайланған қалыр. Ғәйәһез йәр эзләгән йәрһез қалыр. Хан қызының битөндә лә бармак битөндәй миң булып.

8. Туй, килән төшөрәү миғзәл-дәрә шулай үк билдәлә бер тәртипкә буйһонған. Йышырақ ни-ках - язға, туй көзгә тәғәйенләнә торған булған: Якшы килән яз кил-ләр, яман килән көз киләр. Килән эш көсә һаналған һәм йәйгә эштер бөтөп, уңыш йәйғас әзәргә киләүзә окшатмайзар. Ә бына Байзың туйы яз булып. Қалым ма-лын түләп бөтмәй тороп егеттең кәйәүләп йөрәү күренешә лә қиң таралған. Әмма:

Кәйһез кәйәү кәйәүләп ятқан-сы, көйлә кәйәү қәләшен алып кайтқан.

9. Кыз яусы аша әйттерелгән, һис юғы һоратырға ошо эште тәхрибәһә булған оло йәштәгә аб-руйлы ғәйлә ағзаһын ебөргәндәр. Быға тиклем алдан димсә барып, ата-әсәнәң қылын тартқылаған, әлбиттә. Яусының буш қайтыуы өгәткә дан өстәмәй бит: Егәтлөгәндә белгәң килһә кызға яусы ебәр, тип бушқа әйтмәгәндәр. Шуға ла ауылдарҙа димсәлек-яу-сылык менән шөғөлләнгән махсус кешенә был иргә эшкә қушыузы қулайырақ күргәндәр:

Һөйләй белмәстән һүзе - үтмәс бысактын үзе.

Яусы булмаһаң дим һөйләмә. Димсә дингез кисерер, илтеп ярзан осорор.

Яусы менән аусы ялғанһыз булмас.

Арбауын белһәң, қара йылан да қарышмай.

Яусының иһә тел осталығы өстәнә әзер қалыптары, кинә-йәләп әйтәү алымдары булған: тәқдим кире қағылған осрақта ла әйтелгәнгә икенсә мәғәнә биреп ебәрәргә мөмкин, изге ниәттә ен-шайтан қолағынан, күз тейзә-рәүзән һаклау за зарур. Миғсалға: һиндә лә бар ақлы қуй, миндә лә бар ақлы қуй, қуйзы қуйға қу-шайык, һезҙең ятқа ашайык (йәғ-ни, күсәйек).